

LAIVAS

No. 14. Metai VIII

Kovo-March 31, 1928

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

VERBŲ SEKMADIENIS.

Evangelija

MAT. 21, 1-9.

ANUO metu, kada jie prisiartino prie Jeruzalės ir atėjo į Betphage prie Alyvų kalno, tuomet Jėzus siuntė du mokytinių, įedviem sakydamas: Eikite į miestelį, kurs ties judum, ir tuoiau rasita pririštą asilę ir su ją asilaite; atriškite ir man atveskite, ir jei kas judum ką nors tartų, sakykita, kad jų reikia Viešpačiui, ir tuoiau juos paleis. Visa gi tai atsitiko, kad įvyktų, kas pranašo pasakyta šiais žodžiais: Sakykite Siono dukteriai: Štai, tavo karalius tau ateina romus, sėdėdamas ant asilės ir ant pajungiamosios asilaičio. Nuėjusiu du mokytinių padarė, kaip Jėzus įedviem buvo įsakęs.

Jie atvedė asilę ir asilaite, uždėjo ant jų dviejų savo rubus ir užsodino jį ant viršaus. Labai didelė minia tiesė savo drabužius ant kelio; kiti gi kirtė medžių šakas ir klojo ant kelio. Ejusios

Lekcija.

PILYP. 2, 5-11.

BROLIAI: Turekite savyje tokius jausmus, kokius turėjo Kristus Jėzus. Jis esmė budamas Dievas, nelaikė išplėsimu būti lygus Dievui; bet jis pats save ištuštino, prisimdamas tarno pavidalą, pasidaręs panašus į žmones ir viršujine išvaizla rastas kaip žmogus. Jis pats save pasižemino, pasidaręs paklusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus. Todel ir Dievas išaukštino jį ir dovanojo jam vardą, viršesnę už visus vardus, kad Jėzaus vardu priklaupytų visoks kelias danguje, žemėje ir po žeme, ir kad kiekvienas liežuvis išpažintų, jog Viešpats Jėzus Kristus yra Dievo Tėvo garbėj.

priešakyje ir paskui sekusios minios šaukė sakydamos: Osanna Davido Sunui! Pagirtas teesie, kurs ateina Viešpaties Vardan!

Pasaulio Vylius.

Paskutinioji prieš Velykas Viešpaties diena, arba taip vadinamoji Palmių ar Verbų sekmadienis mąstančiojo žmogaus prote sukelia ne mažai paliečiančiųjų pasaulio gyvenimą minčių.

Šią dieną sulg evangelistų apskaičiavimo tikrasis Mesijas, Išganytojas pasaulio, Jėzus Kristus, jodamas ant asilaičio, įžengė į Jeruzalę. Jį susitiko didžiausioji žydų minia, su palmėmis rankose, klojo ant kelio savo apsiaustus, kuriais jojo Išganytojas, ir išreikšdama Jam didžiausios pagarbos ir prisirišimo, be paliovos šukavo "Osanna Dovoido Sunui! Palaimintas kursai eina Viešpaties Vardu" (Jon. 12, 13).

Štai penkioms dienoms praslinkus, šita pati minia, lyg pašėlus, grieždama dantims, šaukė į Jėzų: "Ant kryžiaus! ant kryžiaus! Šalin jį, šalin!" (Jonas 19).

Šią patį taip pirma gerbiamąjį, po kelių dienų ta pati minia suriša pančiais, įmeta kalėjiman, muša, drasko, spiaudo, plaka be pasigailėjimo, apsunkina kryžiaus našta, nunuogina, prikala prie kryžiaus, tyčiojas!

Kur-gi dingo tie visi raiši, akli, kurčiai, nebiliai, luoši, ligonys, iš mirusiųjų prikelti, stebuklingai dykumoje pavalgidinti, nuo piktos dvasios atpalaidoti? — žodžiu, tie visi, kuriems Jėzus Kristus per trejus metus rodė tiek meilės, malonės, rūpesnio ir pasiukojimo? Gi visi dingo šalin! Nė vienas balsas neužtarė Jo! Net aukščiausias, išrinktas Jo mokinys išsižadėjo Jo — "ne-

pažjstu šito žmogaus"!

Apmąstant šitą kelių Jėzaus Kristaus gyvenimo dienų įvykius, nenoromis veržiasi galvon mintis apie pasaulio vylių ir žemiškosios laimės nepastovumą.

Yra bendrai įrodytas dėsnis, jog gamta nemėgsta tuštumos. Dažnai mes vadiname "tuščia vieta", bet iš tikrųjų, tai nėra tokios vietos, kurioje ko nors nebūtų.

Lygiai tas pats dedasi mūsų gyvenybės centre — širdyje. Širdis, tai yra, jei taip galima pasakyti, mūsų jausmų ir prisirišimų sandelis — širdis niekad nesiti tuščia — joje vis gludi koksa! nors jausmas: išnyksta meilė, tai jos vietą užima neapykanta ir tam panašiai. Žmogaus širdis nė valandėlės nesiti be prisirišimo prie ko nors.

Štai čia prisižiurėdami žmonių širdžių jausmams, prisirišimams, mes patėmijame dvi prisirišimų rūši: viena yra tai žmonės, kurie stengiasi prie idealo, veržiasi prisirišinti prie Aukščiausios Grožės Davėjo — Dievo, to Aukščiausiojo Idealo ir todėl šalinasi nuo pasaulio smagumų ir vylojimų, visa sielos ir kuno jėga skleidžia aplink meilės ir gailingųjų darbų spindulius, darydami visa, kas kilnu, ir trokšdami ir kitus pakelti aukštyn ir juos suartinti su Amžinąja Grože.

Antrąją rušį sudaro žmonės, kurių širdyse žeria meilė savęs. Jiems niekas kitas nerupi, kaip tikta "aš", o jei kar-

tais ir rupinasi kitais, tai vien tiktai del to, kad išnaudotų savo tikslams, arba, geriau pasakius, savo "aš". Štai tokių "egoistų" širdyse yra vienas tiktai troškimas, butent, kad juos visas pasaulis gerbtų, šauktų jiems: "Osanna!", kad turėtų kuo daugiausia turto, kurio pagelba galėtų patenkinti visus savo norus ir užgaidas, kad kuodaugiausia turėtų prietelių, kurie prie jų meilintų.

Jei dabar mes pažvelgsime į pasaulį, tai pamatysime, jog pirmosios rušies žmonių, sulyginant, yra labai maža, bet užtatai antrosios rušies yra tai žymiausi diduma. Ypač dvidešimtasias — dabartinis amžius atsižymi savo egoizmu, kurio eilėse nepaskutinę vietą užima ir Amerikos Jungtinės Valstybės.

Ir mokytas ir prasčiokėlis, ir aukštos ir žemos kilmės, ir dideli ir maži, visų luomų, visų kraštų rupinasi vien savimi; visų vienas obalsis: pasaulio garbė ir šlovė! turtų kuo daugiausia! prietelių spiečius!

Kruvinai vargsta, blaškosi, nė vienos valandėlės nerimsta — kad tiktai pasiekus šitų savo užgaidų!

Bet štai! Artinasi mirtis, kuno sąnariai atsisako tarnavę, kraujas šildęs, akys regėjusios — atsidaro pomirtinė amžinybė ir tada tiktai pamato, jog ir garbė, ir turtai ir prietelystė, kuomi pasaulis taip jį buvo vyliojęs, yra tai tiktai pasaulio vylius ir, anot Salamono: "tuštybių tuštybė".

Kartais, o gal dažniausiai ir be mirties šmėklos žmogus šitą pritaria veikiai.

Ir ištikrųjų, prisiziurėkime iš arti

šlovei, kurios taip trokšta žmonės. Kas ji yra? Kokią naudą neša? Yra tai anot Psalmisto "lyg nubudusiojo sapnas" (Ps. 72, 20).

Atskleiskime pasaulio istorijos lapus, sekime karalių, ministrų, galiunų, politikierių, diplomatų žingsnius, jų siekius ir pastangas užkopti ant aukščiausiųjų garbės laipsnių, apvaldyti minias. Ir ką-gi pamatysime? Gi neteisybių neteisybės, melagystės, suktybės, žiaurumai didesni, kaip kad žvėrių! Milijonų žmonių kruvinos ašaros, del jų pastangų ir siekimų įgyti garbės, teka upėmis, kraujo juros, visos tautos pludruojuojančios kraujuose, be skaičiaus našlių ir našlaičių, visos tautos nyksta nuo žemės ritulio paviršio, didžiausi plo tai virsta dykumomis, kur pirma žydėjo aukščiausi kultūra, ten šiandien vilkai liuosai sau staugia!

Žmonės lenkia galvas, klauso paliepiimų, šaukia "valio!" Bet ar ilgam? Neronas, Kaligula ir Domicijonas, Liudvikas, Marija Stuartes, Aleksandra II, Mykalojus II ir daugybė kitų numesti nuo sosto, nugalabinti. Kiek tai įvairių didikų, vadų, aukštųjų valdininkų, prezidentų mainų mainomis nyksta! Kiek tai vargo turėjo užimti aukštesnes vietas! O kiek trumpai žmonės juos gerbė!

Šiandien rupi kad apie mus rašytų laikraščiai, visas pasaulis žinotų. Ar ilgam? Štai tie patys, kurie prieš tave lenkė taip žemai galvas, šiandien pajukia tave, nes tu paslydai, nelaimė sutiko!

Kas labai atmena išradėjus, mokslinčius? Gi retai kas temini, nebent ko-

kiame mokslo vadovely? Gi mūsų Kolumbas, atradęs Naująjį Pasaulį, be maž bėdu mirė!

Pasaulio garbė tad aišku yra vien tiktai vylius — laimės neduoda — tai tiktai "sapnas".

Dabartiniais laikais be troškimo garbės yra užsikrėtęs pasaulis troškimo turtų liga. Yra tai taip jau įprastas šių dienų prajovas, kad mes pradedame manyti, jog tai jau taip ir reikia buti. Čia aš nekalbu apie žmonių troškimą gyventi pakankamai ir atsakančiai savo luomui, turėti galimybės išleisti savo vaikai mokslan ir sutaisyti jiems padori ateitis — yra tai įgimtas troškimas ir nieko pikto savyje neturi. Čia kalbu apie troškimą įsigyti kuo didžiausi turtai, kad neberekėtų nieko dirbti, kad būtų galima įsilieisti į įvairių įvairiausių pasismaginimus ir visuomi kuomi patenkinti savo užgaidas. Šitoksai troškimas turtų yra beveik visados sujungtas su skriauda artimo.

Kuo daugiausia turtų įgyti, žmogus griebiasi leistinių ir neleistinių priemonių. Del turto paaukvoja savo garbę, sąžinę, tėvynę. Tokiam nėra nieko švento, nieko kilnaus. Tokio turtas dažniausiai yra pagrįstas išnaudojimu ir skriauda kitų, yra aplietas našlių ir našlaičių ir vargšų ašaromis.

Šitokio širdis yra pilna tiktai "aš" — artimas jam nerupi. Šitoksai išleis savo kuniškiems geiduliams patenkinti milijonus, bet nieko gero nepadarys vargšams; o jei retkarčiais ir išmeta tukstančius labdaringsiems tikslams, tai tiktai tuo tikslu, kad apie jį pasaulis

sužinotų, kad jį šlovintų.

Šitoksai žmogus, kad ir apsikroves turtais ne tiktai neranda laimės, bet dažniausiai esti nelaimingiausias. Jo širdies neapleidžia bailė prarasti savo turtų; jis jaučia išmėtinėjimus sąžinės; jam darosi viskas nuobodu; papuola nuobodėn; jisai nebetiki kad ir tikriausiam savo draugui, nes vis mano, jog su juo prieteliauja tiktai del jojo turtų.

Labai ir labai dažnai toksai žmogus nustoja sveikatos del savo palaido gyvenimo, o mirčiai prisiartinus, papuola nusiminiman.

Išžiurėję į panašiai įgytų turtų savininkų gyvenimą, beveik visados matome, jog šis yra liudnas, liudnai batgiasi ir visados dugny pilnas kartybių. "Tokių galas nusiminimas".

Taigi ir turtai yra vien tik pasaulio vylius ir "tuštybė".

Žmonių — pasaulio prietelystė, irgi yra dažniausiai vylius.

Kol esi turtingas, visų gerbiamas, jaunas, gražus, tol turi pilna prietelių, kurie sukasi aplink tave, lyg bitės aplink gėlės žiedą. Jie dažniausiai yra prieteliai ne delto, kad tave gerbia ar myli, bet delto, kad nori tave išnaudoti.

Gyvenimas mums parodo ryškiai. Pavyzdžių ant kiekvieno žingsnio. Kad butumei ir labai nedoras, bet turtingas, aukštą vietą turjs, galingas, tai visi aplink tave sukinėsis, pirmon vieton sodins, prisakys tau tukstančius pagirų — bet tegul tiktai tu suneturėsi, paslys tau koja, tai tavo prieteliai netiktai išnyks, lyg vėjo pagauta dulkė, bet dar pasistengs dar labiau tave nužeminti.

Pakol esi jaunas, jauna, tai pilna aplink tave, bet kai tave išnaudos, iščiulps, išspaus lyg citriną, tai mes tave šalin ir mindys, kaip niekam nevertą daiktą.

Šitokios tai mintys šiandieną, Palmių dienoje, nenoroms skverbiasi viršun. Ir gaila darosi pasaulio, kursai yra taip prilipęs prie žemės, taip atsidavęs gyvuliškiems jausmams ir pageidimams

ir užmiršta savo aukštąjį žmogaus pašaukimą "visiems darykite gerai"; "Vaikeliai mylėkite kits kitą"

Todel: "Nesitaikinkite prie šio pasaulio, bet patys save perdirbkite savo dvasios atnaujinimų, kad iširtumėte, kas yra Dievo valia, kas gera, kas įtin-ka ir kas tobulą!" (Rom. 12, 2).

* * *

APAŠTALYSTĖS MALDOS INTENCIJA.

Gerai Sutvarkyta Katalikų Akcija

Maldos Apaštalytei paskirta yra ba-landžio mėnesiui labai svarbi intencija, butent — maldauti V. Dievo, kad visur būtų gerai sutvarkyta KATALIKŲ AKCIJA.

Katalikų Akcijos vardu suprantama ne kas kita kaip visuomeninis katalikų, tiek moterų, tiek vyrų, veikimas, padedant Kristaus Bažnyčiai atlikti pasiuntinybę žmonių tarpe.

Kad galėtų katalikai sėkmingai veikti visuose kraštuose kartu su Bažnyčia, reikia, kad visi suprastų reikalą katalikams glaudžiai ir organizuotai didelius pasiuntinybės ir apaštalavimo darbus atlikti. Katalikų veikimo galutinis tikslas yra įkurti Dievo Karalystę ant žemės žmonių širdyse, visuose gyvenimo nuotikiuose. Tas galima atlikti persiėmus Kristaus ir arty-mo meile.

Parapijų daugumoje katalikų visuome-ninis veikimas yra tinkamai vedamas, sutvarkytas, yra įvairiausiems vietiniams ir bendriesiems lietuvių katalikų reikalams rūpinti organizacijos, draugijos, bet jeigu pažūrėsime į jų savytarpį sątykiavimą, bendrąjį darbą, teks pasakyti, kad mažta

nariai, ypač veiklesnieji, idejinėse mūsų draugijose, kad mažai narių lankosi į draugijų susirinkimus, kad visos katalikiškos draugijos nėra surištos bendru ryšiu, kaip to nori šv. Tėvas, į Katalikų Akciją, arba kaip mes Amerikoje turime, į Lietuvių R. Katalikų Federaciją. Tiek katalikų Akcija, tiek Katalikų Federacija turi tuos pat tikslus, vien vardais skiriasi.

Daug skurdo, daug vargo yra ir mūsų laikuos ir mūsų šalyje. Tik organizuo-ta broliška meilė, tik glaudus ir bendras katalikų pasaulionių veikimas su dvasiš-kija gali bent kiek nelaimės sumažinti. Seniau pakakdavo suteikti nelaimingiems išmaldą, kad jų reikalus aprūpinus, o da-bar susinarpiojęs visuomeninis gyveni-mas reikalauja ne vien turtu, bet asmeni-niu darbu, veikimu, prisidėti prie katali-kiškojo darbo.

Trys klausimai smarkiausiai reikalin-gi pagelbos, tinkamo išrišimo. Jungtinė-se Am. Valstybėse 15 nuoš. žmonių neuž-sidirba tiek pinigų, kad galėtų normaliai pragyventi, — jie verčiami bada ir šaltį kentėti. Be to, turime kunu ir protu įvai-riausių ligonių, kurie reikalingi katalikų visuomenės organizuotos paramos. Tre-čias-gi reikalas, — tai kova su doroviniu

muopoliu, ištižimu. Tą gali atitaisyti vien religijos mokymas ir tikėjimo teikiamos paguodos su Dievo malonėmis.

Mūsų tarpe yra labdaringųjų draugijų, Labdaringoji Sąjunga. Tosios draugijos sulig savo išgalėmis, rūpinasi mažinti brolių vargą, joms prieinamu būdu. Tai vargšų bei ligonių aprūpinimas. Čia negana duoti auką, bet reikia savo veikimu prisidėti prie labdaringojo veikimo, savo keletą valandų darbo pašvesti Kristaus broliams, kaip Jisai pats vadina vargšus. Kad sulaikius mūsų dienų jaunimo palaidumą, kad davus jiems tikišinį išauklėjimą, privalome organizuoti stoti į kilnų darbą ne vien savo turtu prisidėdami, bet ir savo nuoširdžių darbu. Į tą darbą raginami stoti visi vyrai ir moterys, jauni ir suaugusieji, nes visiems turi būti brangus Dievo Karalystės plėtimas ant žemės. Ko-gi daugiau gali trokšti švenč. Jėzaus Širdis, jeigu ne Jos meilės viešpatavimo milijonų širdyse? Jėzaus Širdies meilę ga-

li įnešti į žmonių tarpą, į suvargusias medžiaginiai ir doroviniai šeimynas ne kas kitas, kaip mes patys. Jėzus Kristus naudojosi Apaštalais, kad savo mokslą praplėtus pasaulyje, Jisai turi pilną teisę naudotis silpnomis mūsų jėgomis, įnešant Jo Širdies meilę į visuomeninį gyvenimą.

Tai platus ir kilnus katalikams veikimas. Reikia tik, kad visur suprastų intis to apaštalavimo darbo organizuotai.

Šv. Tėvas balandžio mėnesį paskyrė Maldos Apaštalytės maldauti Dievo, kad Katalikų visuomeninis veikimas visose šalyse ir tautos tinkamai būtų sutvarkytas, suorganizuotas.

Pasirupinkime, kiek nuo mūsų tai pareina, kad mūsų kolonijoje, mūsų parapijoje visas katalikiškas veikimas būtų suderintas, suorganizuotas, kad visos katalikiškos draugijos eitų išvien, sudarydamos bendrąją savo valdybą, ar katalikiškų draugijų Federacijos skyrių. To nuo mūsų nori ir laukia šv. Tėvas.

MANO ROŽANČIUS.

I.

Šventas Rožančiau, aš tavęs
Už turtus neparduočiau.
Tu mano paslaptis širdies
Žinai. Ką aš daryčiau?

II.

Kiekvieną skausmą aš širdies
Per metus tau kalbėjau.
Ir kada troškan ramybės
Per tave apturėjau.

III.

Prabėgo laikas, ir draugai
Išnyko. Saulutė užtemo.
Rožančiaus tik karolėliai
Visad mane ramino.

IV.

Kiek daugel, daugel aš kartų
Liudnas, leidžiau per pirštus...

“Sveika Mariją” aš kalbu,
Džiaugsmas pavergia jausmus.

V.

Šventas Rožančiau, tu mane
Rišk meile visados,
Ir trauk arčiau, arčiau mane
Prie Jėzaus ir Marijos.

Jonas Tarvydas.

TĖVIŠKĖLĖJ.

Kazys Inčiūra.

1. Už Tolimųjų...

Už tolimųjų auksintų bokštų
liejas šaltinis saulės šviesos
Meldžiasi kloniai Gailestingos
už tolimųjų auksintų bokštų.

Kad vargiuos kloniuos čia neužtrokštų
ir nepamestų varę vagas —
saulėtos šalys broliams šypsos
už tolimųjų auksintų bokštų!

Tretininkų Žinios.

KRISTAUS KANČIŲ APMĄSTYMAS.

“O jūs visi kurie einate keliais, tēmikite ir žiurkėte, ar yra skausmas, kaip mano skausmas?”

(Jer. 1, 2).

Štai baigiasi jau gavėnios laikas, kuriame Bažnyčia nepaprastu būdu primena mums Jėzaus Kristaus kančias. Jas tai nepaprastu būdu pamylėjo įsteigėjas tretininkų šv. Pranciškus, kursai apmąstydamas kančias taip pamylėjo Jėzų, taip Jojo gailėjosi, taip persiėmė Jojo skausmais, kad net stebuklingu būdu įgijo stigmatas, t. y. Jėzaus kančių žymes. Apmąstydamas kančias jisai pasiekė aukščiausios tobulybės, nuveikė didžiausius darbus.

Šią apmąstymą Jėzaus kančių jisai nepaprastu būdu siūlo visiems ypač tretininkams.

Apmąstydamas Jėzaus kančias, pažinsi neapsakomąją Dievo ir Atpirkėjo meilę mūsų, suprasi savo visą niekšystę, atgailos reikalingumą, žengimo dorybės keliu reikalą, pamesi puikybę, įgysi nuolankumo dorybės, išmesi iš širdies visus piktus palinkimus, o jų vietoje pamylėsi skaistybę, meilę net ir neprietelių, pasigailėjimą varguolių ir t.t. ir t.t.

Sek tiktai žingsnis po žingsnio visas Jėzaus kančias, pradėjus nuo Alyvų darželio; o baigus Jojo mirtimi, o įgysi didžiausio proto ir išminties, sulysis su šv. Tamu Akviniečiu, kurs patsai sakė, jog visą išmintį jisai esąs gavęs iš kryžiaus.

Šituo keliu visi šventieji ėjo ir pasiekė didžiausios tobulybės. Delto tai ir visi šv. Bažnyčios šventieji rašytojai pataria visiems apmąstirėti Jėzaus Kristaus kančias.

Šv. Augustinas sako: “Žiurėk į Kabančiojo žaizdas, Mirštančiojo kraują, Iš-

ganytojo nuopelną. Jisai turi nulenką galvą tave pabučiuoti, pravertą širdį pamylėti, ištiestas rankas priglausti, visą kuną atpirkti. Mastykite, koksai tai yra: šitą pakabinkite jusų širdies kambaryje, kad visai butų prikaltas prie jusų širdies tasai, kursai visas buvo prikaltas prie kryžiaus už mus”.

Šv. Bernardas sako: “Viešpaties kančiose ypatingai tris dalykus reikia patėmyti: darbą, budą, priežastį; nes darbe matosi kantrybė, budė nusižeminimas, priežastyje meilė. Nepaprasta kantrybė, pastebėtinas nuolankumas, bet meilė neapsakoma.” (Infer. 4 heb. Saer.).

“Jei nori, žmogau, žengti pirmyn iš dorybės dorybėn, iš malonės malonėn, iš gero į dar geresnį, tai kasdieną, apmąstinėk kančią kiek galima didžiausiu pamaldumu, nes sieloje niekas taip neveikia visuotiniam šventumui įgyti, kaip kad apmąstymas Kristaus kančių.” Taip rašo šv. Bonifacas.

Nėra čia vietos išskaityti visų šventųjų paraginimus. Tai gi imkis apmąstymo ir “žiurėk ar yra skausmas, kaip kad mano skausmas”.

A. B.

Tretininkams atlaidai balandžio mėnesyje.

Balandžio 1 d. — Verbų Sekmadienis — Generalinė absoliucija;

Balandžio 2-7 dd. — Didžioji Savaitė kasdien — Generalinė absoliucija;

Balandžio 8 d. — Velykų Sekmadienis — Generalinė absoliucija.

Balandžio 16 d. arba sekančiame sekmdienyje — 22 d. — šv. Pranciškaus profesijos atminimas — visuotini atlaidai.

Balandžio 24 d. — šv. Fidelio — visuotini atlaidai;

Balandžio 25 d. — šv. Morkaus — visuotini atlaidai;

RENGKIMĖS VELYKOMS.

Neužilgo ir vėl ateina šventos (ir duok Dieve! laimingos, turtingos dvasiniu žvilgsniu) Velykos.

Brangusieji! Mes vadinamės krikščioniais — Kristaus sekėjai. Ką Kristus darė prieš pirmąsias garbingąsias Velykas? Visi gerai žinome, kad Jisai per tą Gavėnios laiką — Savo karčiosios Kančios laiką — už mus iš meilės kruvinai, baisiausiai kentėjo! Atsiminkime kaip Jis sielvirtavo Alyvų Darželyje! Kaip Jis, beveik nebiltyje, meldė Savo dangiškojo Tėvo, kad prašalintų tą kančios taurę, iš kurti Jam taip sunku, taip buvo baisu! Atsiminkime Jo visiškąjį apleidimą! Prisiminkime kaip vienintėlis Jojo paskutinysis vilties Davėjas — Jojo danguje esąs Tėvas — net ir Jis apleido. Mat, Sunus Jėzus Kristus, paliko dangaus laimę, kad, kentėdamas, Jam atlygintų už mus nusidėjėlius. Ką Kristus iš meilės apsiėmė, tą Jisai iš meilės turi atlikti. O Kristaus gailėstingoji, giliausioji meilė už mus Jojo vaikus! Dievas Amžinasis, Galin-gasis, Šventasis apsiėmė žmogumi tap-ti ir kentėti už mus žemės dulkes. Jeigu saiku ar mąstu galėtume išmatuoti Kri-staus įsikunijime meilę — kokius miū-žiniškus, berybius vandenynus pasau-lius jį užimtu! Laimingi mes esame, turėdami tokios begalinės meilės Dievą-Įšganytoją!

Man tęsti toliaus rodos nereikia. Jus visi gerai ir vaizdžiai žinote apte Kristaus karčiasias, kruvinasias kančias. Man telieka priminti, kad mes bebūdami krikščionimis — Kristaus sekė-

jais — privalome kuodaugtausia į Jį panešėti. “Mokytinis ne didesnis už Mokytoją”.

Meskime per šį taip brangų mums laiką visus tuščius pasilinksminimus ir kreipkime savo atydą į Kenčiantąjį mūsų Kristų — Karalių! Jisai yra mūsų Viskas! Gyvenime ar mirtyje, Jisai mus laimina, saugoja, tėviška Apveizda prižiuri. Nors mažu savo pasišventimu pa-lengvinkime Kristaus Kryžių!

Kryžvinis.

* * *

LAISVĖS MALDA.

Vai, mes nuodėmingi! Vai, mes nusidėję!.. Tiek kartų užrustinę Dievą globėją!.. Tiek kartų Jam buvę vaikai nedėkingi Ir Jojo malones su kojomis mindę...

Štai, puolame vėl prieš Jo veidą švenčian-sią

Ir meldžiame, ašaras liedami gausiai, Išgelbėti mus nuo piktų prispaudėjų, Kurie mūsų širdį išplėšė atėję!..

Išgirsک mūsų balsą, o Dieve geriausias! Kurs daugel jau kartų vergijų didžiausių Sutrupinai pančius! Kurs daugel jau kartų Sutrupinai geležis rankų apkaltų!

Kai ranką pagalbos jau niekas netiesia, Kai žemės galiunai jau sutrempė tiesą, Tik Tavęs mes šaukiames, Dieve gėrybių!- Gražink broliams laisvę! Gražink mums teisybę!

Ištiesk savo ranką į šalį prispausta! Į šalį, krauju mūsų bočių nuplauta! Sutrupink ginklus, kurie žvanga pakalnėjų pilies Gedimino ir Seinų padangėj!

K. Bajerčius—Sukurys.

* * *

Per Audrą Prie Šviesos.

(Tęsinys).

Kuomet paskutinius žodžius baigė kalbėti, kiekvieno iš minios žmogaus širdis nepermaldaujamu kerštu užvirė ir rodė, kad štai įtūzusi minia tuojuo puls ant krikščionių namų ir juos išnainkins nuo žemės paviršiaus. Hon-Lo vie-nok stovėjo ramiai ir kuomet minia šiek-tiek nusiramino, baigė savo kalbą: "Ką pas jus matau, tas pats buvo ir mano širdyje. Krikščionys turėjo kristi kaipo auka mano kerštaujančios ran-kos... Kerštas buvo jau prirengtas, bet dabar atšaukiu jį ir naikinu visų akyse. Dangaus išsiblaivinimas ir sugrįžusi giedra prieš laiką įrodė, kad kas kitas prasakalto, bet ne Europos tikybos iš-pažintojai. Kas tas yra kurs ant mūsų susimylėjo, to jums negaliu pasakyti. Bet patariu pasiūsti ką nuo sodžiaus prie burtininko, kursai nuo kelių metų slapstosi lindyneje, artimame miške, o jis mums viską išaiškins". —

Nutilo senelis; visi susirinkę vien-balsiai sutiko su jo patarimu. Jau kiti pradėjo rengtis namo eiti, kaip štai prieš susirinkusius atsistojo vienas jau-nas apie 30 metų kinietis. Visi žingei-džiai pažvelgė į jį ir laukė, ką jis pasa-kys. Visas sodžius gerai apie jį žinojo, kad jis pirmas priėmė krikščionių tikė-jimą. Jis tai dažniausia į Hongkongo miestą, kur turėjo daug pažįstamų baltų žmonių ir dažnai susitikdavo su jų misionieriais. Net ir dabar per tai dvi audringi sąvaiti regėjo jį, kaip nevei-zint į nieką, išėjo miestan ir sugrįžo va-

kar vakare. Jaunas Seng-Li drąsiai pa-žvelgė į sodžiaus gyventojus ir taip į juos prakalbėjo: "Nuo pat pradžios esu su jumis prie sutikimo grįžtančių pasiuntinių ir girdėjau jų kalbą apie dievaičio rustybę, jų kerštą ant nekaltų aukų, kurių buk tai reikalavo dievaitis, o tikrai sakant to tiktai įpykęs bonza reikalavo. Mirties nesibijau ir buvau pirmas pasirengęs numirti už tikėjimą, jei prie to būtų priėję. Pagirių senelių išmintį ir kartu džiaugiuosi su jumis, kad pageidaujama giedra vėl sugrįžo. Žinote jau, kad ji nėra atėjusi iš mal-onės dievaičio "Aukso Žuvies", bet vienok neramina jus nežinojimas, kas mūsų pasigailėjo. Matau, kad gerą tu-rite širdį, nes savo geradariui norite sudėti aukas, kad padėkojus už tą ma-lonę ir kad sužinojus apie jį; norite pa-siūsti žmones prie burtininko. Bet gaila jusų vargo, nes jis jums tiesos negali pasakyti, jis pats jos nežino"...

Pertraukė ant valandėlės savo kai-bą Seng-Li ir atydžiai tēmijo žmonių upą. Visų akys buvo į jį atkreiptos ir aplinkui viešpatavo gili tyla; visi laukė ką toliau pasakys. O jis piina krutine atsikvėpęs tyru oru, baigė savo kalbą: "Žinote, kad esu krikščionis, kad gar-binu tikrą Dievą, Kursai sujudusias ju-res nutiido, įsako vėjams ir audroms, o jie Jo balso klauso. Tas pats Dievas žmogaus paveiksle atėjo ant žemės, kentėjo dėl žmonių gero ir dėl jų išga-nymo numirė ant kryžiaus prikaltas, o paskui kėlėsi iš numirusių ir, įžengė

į dangų, tenai dabar viešpatauja.

Jo kunigai šiandieną skelbia to Dievo mokslą visame pasaulyje, o aš turėčiau tą laimę pažinti jį ir palikti Jėzaus Kristaus tikėjimo išpažintoju... Kuomet ilgai siautė audra ant mūsų sodžiaus, kuomet baisi bado šmėkla grėsė mums visiems, nuėjau į Hong-Kongą, kad per "baltų kunigų maldas išprašius nuo Dievo dėl mūsų pasigailėjimo. Štai šią dieną anksti vienas kunigas meldėsi prie Jėzaus, šv. Mišias — brangiausią auką atnašaudamas Jam ir išprašė nuo tikro Dievo, kad sugrįžo giedra ir geras laikas. Tad Jam, o ne akmenintam ir žiauriam dievaičiui turime padėkoti!"

Pabaigė kalbėti Seng ir pažveigė į susirinkusią minią. Regimai jo žodžiai padarė į juos didelio įspudžio. Stovįs šalyp jų viršininkas priėjo prie jo ir paklausė: — Kaip tas Dievas galėjo pasigailėti mūsų, kad jis mūsų nepažįsta, niekuomet negavo nuo mūsų dovanų, nei jokių aukų."

— "Aukų ir jusų dovanų Kristus nenori, kalbėjo Seng, nes tas viskas yra Jo, Visagalio rankų darbas. Jus jo nepažįstate, bet Jis jus pažino dar tuomet, kada dar ant žemės negyvenote. Jis ir dabar veizi į jus, Jis jus myli ir trokšta, kad Jį pažintumėte ir Jo mokslą priimtumėte. Štai ir šiandieną darytėte Jo malonės, nes Jis išblaškė debesis ir įsakė saulei vėl švitesti.

Ilgai dar Seng-Li pasakojo žingeidiems žvejams apie Kristų ir Jo gerumą. Prastų, bedinų žvejų širdys kas kart labiau užsidedė meile ir prielankumu prie to "nepažįstamo Dievo",

Kursai juos be galo numylėjo ir jau nemažas būrelis norėjo arčiau pažinti krikščionių mokslą.

Po kelių dienų dviratinis vežimėlis vėl slinko džiuvančiu keliu į šį sodžių. Jame sėdėjo europietis su ilga juoda barzda, pasirėdęs juosvu švarku ir su dideliu korkiniu briliu ant galvos. Žiu-rėdamas į savo kryžių, ant krutinės kabantį, tyliai kalbėjo poteries. Tai katalikų misijonierius keliavo į tą pažurinį sodžių skelbti Jėzaus mokslo, kurio pagonyms su didžiu noru klausėsi. Jų skaičius nuolatos augo ir kas kartas daugiau pagonų priėmė krikštą.

Šiandieną tame sodžiuje ant jurių kranto stovi didelis kryžius, o neturtingi žvejai su pasitikėjimu glaudžiasi prie Jo, kuomet kilsta audros ir grėsia gyventojams pavojus.

Vertė — K. P. M.

OLANDIJA. — Olandijos parlamento pirmoji moteris narys Sofija Bronsveld—Vitringa įstojo į benediktinių vienuoliją. Ji yra dukterė Olandijoje plačiai žinomos rašytojos slapyvardė Jean Holland, kuri savo laiku taipgi priėmė katali-

A. † A.

M. DANEVICIENE

Nuolatinė Marijonų Kolegijos Remėja, mirė Kovo 15 d., 1928 m., Shenandoah, Pa.

Už ją Marijonų Vienuolyne bus atlaikytos dvejos šv. Mišios, o visi Gerb. Remėjai teiksūs už jos sielą sukalbėti po dalį šv. Ražančiaus.

Katalikų Pasaulys

ZYMESNIEJI ATSVERTIMAI IR PAŠAUKIMAI Į VIENUOLIJAS. — Olandijos parlamento pirmoji moteris narys Sofija Bronsveld—Vitringa įstojo į benediktinių vienuoliją. Ji yra dukterė Olandijoje plačiai žinomos rašytojos slapyvardė Jean Holland, kuri savo laiku taipgi priėmė katalikų tikybą. Brouseveld—V. Vitringa buvo ištekėjusi už protestantų pastoriaus sūnaus ir laikėsi protestantų tikybos; jų moterystė buvo bevaikė. Mirus vyrui, įstojo į benediktinių vienuolyną.

Į Katalikų Bažnyčią perėjo žymus anglikonų dvasininkas Mr. Cowby ir metodistų dvasininkas C. Wallace. Po krikšto pastarasis pasakė: “Katalikai labai mažai dėmesio kreipia į savo spaudą, kuri žymiai galėtų padauginti atsivertimų skaičių.” — Kino artistas Roman Novarro, plačiai pagarsėjęs paruošdamas filmą “Ben Hur”, 1928 metų pradžioje rengiasi stoti į vienuoliją. Jo brolis kunigas dvi seserys neseniai įstojo į vienuoliją.

Kinijos diplomatas ir valstybės vyras Lou neseniai įstojo į benediktinų vienuolyną. Lou buvo attachė Petrapilyje, pasiuntinys Haagoje, kinų ministerių kabineto pirmininkas, užsienio reikalų ministeris ir diplomatinės bei konsularinės mokyklos direktorius. Versalio sutartį jis pasirašė, kaip kinų įgaliotinis. — Kitas 60 metų amžiaus didžiai gerbiamas, ėjęs aukštas pareigas, budistų dvasininkas, prieš metus priėmęs katalikų tikybą, įstojo į trapistų vienuoliją. Be gimtosios kalbos jis dar kalba tibetiškai, koreaniškai, lotyniškai ir praneziškai.

KINIJA. — Praneša, kad gruodžio 22 d., netoli Hong-Kong, miestely Svašue, komunistai buvo suareštavę ir pasmerkę mirtimi dešimtis italų ir kintiečių kunigų

ir keliolika vienuolių.

Vienas kintietis, atsivertėlis į katalikų tikėjimą, čia atvykęs papasakojo vyskupui kaip žiauriai ir žvėriškai komunistai elgiasi su kunigais ir katalikais. Jis pasakė, kad vienas kintietis ir du italų kunigai ir trys italės ir keturios kintietės vienuolės pasmerktos nužudymui ir kad keliolika yra kankinami kalėjimuose; kad misijų namai, vienuolynai ir prieglaudos iškraustytos ir uždarytos ir kad kunigus ir vienuoles išmetė ant gatvės ir paskui areštavo.

Vyskupas tuoj pašaukė Britanijos laivyno admiralą, kuris įsakė karinėms jėgoms važiuoti į tą miestelį ir išgeibėti kankinamus katalikus.

Iš karto komunistai nenorėjo atiduoti areštuotų ir kankinamų katalikų, bet vėliau pamatę, kad negalės atsilaikyti prieš gerai apginkluotas Britanijos karines jėgas, pasidavė ir atidavė kankinamus kunigus ir vienuoles.

Atgavę laisvę kunigai papasakojo bausių dalykų apie komunistų žvėriškus darbus toje provincijoje. Sako, jie sėdėdami kalėjime per langus matė kaip komunistai Kalėdų ryte nužudė devynis vyrus ir keturias moteris už tai, kad jie neva teikė pagalbą seserims ir kunigams.

Hoi Lukfung distriktuose komunistai turi visą valdžią savo rankose. Jie veikia sulig Rusijos bolševikų instrukcijų.

Rusija visomis pajėgomis veikia, kad tik subolševikinus Kiniją. Gal jiems tas nepasiseks, bet daug kraujo pralies ir daug žmonių nuvarys į kapus.

MUSŲ DARBAI

NAUJA KNYGA.

Vienas didžiausių asketinių veikalų yra parašytas ispanų kalboje. Jį parašė kun. Alfonsas Rodriguez, S. J. 1609 metais ir užvardino "Įsipratinimas į tobulbę ir į krikščioniškas dorybes". Pamatinė veikalo mintis — kilti tobulybėje. Kaip tai padaryti? — Reikia įsipratinti dorybėse.

Mūsų lietuvių dvasinė literatūra yra labai skurdi, neturtinga. Toksai veikalas mums buvo labai reikalingas. Todėl Tėvai Marijonai sumanė jį išversti į lietuvių kalbą. Kadangi patsai veikalas yra labai ilgas, per 1000 puslapių, tai knygos verčiamos atskiromis dalimis. Pirmas vertimas jau išėjo iš spaudos.

Šita pirmą vertimą padarė kun. Antanas Petrauskas, Marijonas, Marijampolėje. Išleistoji knyga užvardinta "Nuolankumas". Pati knyga nemaža, turinti per pustrčio šimto puslapių. Kalba graži. Reikia atminti, kad jos vertėjas yra žymus literatas, žinomas autorius daugelio lietuviškų knygų ir knygelių, bet ypatingai žinomas apysakos "Laisvės metu". Knyga visais atžvilgiais yra pasisekusi. Todėl patartina, kad lietuviai katalikai ją įsigytų.

Kadangi knyga ypatingai skirta siekiantiems tobulybės, tai jinau butinai reikalinga kiekvienam tretininkui ir tretininkei. Tai bus tartum vadovas į dvasinę pažangą. Knyga sulyginamai nebrangi; Lietuvoje 4 litai.

Kolegijos Remėjai:

Petr. Litvinienė Chicago, Ill.	5.00
Anna Povilaitis Ford City, Pa. ..	3.00
D. Čiubietienė Norwood, Mass. ..	5.00
Juoz. J. Elias Chicago, Ill.	25.00
U. Auškalnienė Chicago, Ill.	3.00

B. Armonas Donora, Pa.	1.00
P. Drazdauskienė Chicago, Ill. ..	3.00
Ver. Lukošienė Chicago, Ill.	3.00
O. Bražienė Melrose Park, Ill. ..	3.00
J. Berzanskis Elizabeth, N. J.	3.00
M. Kazlauskas Worcester, Mass. ..	5.00
Ag. Vareikienė Dayton, Ohio	3.00
Barb. Muzdakis Baltimore, Md. ..	6.00
Kaz. Drazdys Chicago, Ill.	5.00
St. Pinigis Kenosha, Wis.	5.00
Ona Sakalienė Racine, Wis.	2.00
Mrs. Frank Laukist Dover-Foxcroft Maine	3.00
Morta Stankevičienė Tamaqua, Pa.	3.00
Joanna Juknaitė Montello, Mass. ..	3.00
D. Burbienė Waukegan, Ill.	3.00
Magd. Brangaitienė Brooklyn, N. Y.	2.00
Juoz. Blankus iš 22 sk.	1.00
J. Varpučiauskas Chicago, Ill. ..	7.00
Kun. J. Daknys Niagara Falls, N. Y.	3.00
Jeva Franche Woster, Mass.	5.00
Ap. Kamarauskienė Chicago, Ill. ..	3.00
St. Trumpulis Chicago, Ill.	3.00
St. Beržinskienė Dorchester, Mass. ..	3.00
Jurg. Kemėšis Montello, Mass. ..	3.00
Dar. Valbikienė Chicago, Ill.	3.00
Mar. Norvaišienė Chicago, Ill. ..	3.00
P. Pleinienė Phila, Pa.	3.00
O. Tamošaitienė S. Manchester, Conn.	3.00
Kun. Fr. Juškaitis Cambridge, Mass. ..	5.00
Kun. Fr. Juškaitis Cambridge, Mass. ..	3.00
Em. Mikšienė W. Lynn, Mass. ..	5.00
Vik. Kazikonienė W. Lynn, Mass. ..	2.00
Ona Oreškienė Braddock, Pa.	2.00
J. Bucelevičienė Brighton, Mass. ..	3.00
Juoz. Aleksa Pittston, Pa.	5.00
Barb. Gedrienė Baltimore, Md. ..	5.00
M. Damukaitienė Baltimore, Md. ..	5.00
Zigm. Tvaronas Baltimore, Md. ..	10.00
Aug. Valinčius New Britain, Conn. ..	5.00

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar papildo nuodėmę tasai, kursai, galėdamas, nepasninkauja ir kokiomis dienomis reikia pasninkauti?

J. S., Toronto, Ont.

ATSAKYMAS. — Atsakymas būtų lyg ir nereikalingas, nes R.-Kat. Bažnyčia neleidžia įstatymų, kurie nėra pildytini. Gi "kas neklauso Bažnyčios tebumie tau kaipo stabmeldys". Todėl, neklausydamas Bažnyčios, žmogus nusideda Dievui.

Pasninkavimo budas yra palikti kiekvieno vyskupijos vyskupo nuožiurais, kadangi gyvenimo aplinkybės ne visur yra vienodos. Reikia klausyti bažnyčioje pamokslų. Kiekvienas klebonas prieš gavėnią paaiškina šitą.

Bendrai Amerikoje reikia pasninkauti visus metų penktadienius, metų bertainius (ėvertis), Kalėdų, Nekalto Švenčiausios Panelės Marijos Prasidėjimo, Pelenų dieną, Visų šventės viliją, gavėnioje visi trečiadieniai ir Didysis Keevirtadienis.

Apie pasninko naudingumą perskaityk "Laive" pirmojo gavėnios sekmadienio numerį.

Kaip Bažnyčia leidžia įstatymus, taip lygiai ji gali juos pakeisti, arba ir visai panaikinti.

KLAUSIMAS. — Kaip išsirupinti šv. Tėvo sau palaiminimą mirties valandai su visuotiniais atlaidais?

O. K., N. Abington, Mass.

ATSAKYMAS. — Šv. palaiminimas su atlaidais teikiamas yra raštu, ant dailios popieros su šv. Tėvo atvaizdu. Ant jo užrašoma prašančiojo vardas pavardė. Yra tai dailus paliudijimas su parašais, kad šv. Tėvas prašančiam yra tikrai suteikęs tuos atlaidus. Tuos paliudijimus Tamstai parupins Romoje kun. K. Rėklaitis Via dei Ramni 38, Roma (38) Italy. Yra gražus ir dar gražesni

paliudijimai. Už smulkesnius pasiųskite Kun. K. Rėklaičiui Romon \$3.00, o už gražesnius \$5.00 ir Tamstai daugiau nei kokio vargo nebus gaunant tas malones.

Jeigu gi nepatogu pačiai siųsti pinigų ir prašymą Romon, parašykite į Chicago "Laivo" redakcijai: 2334 S. Oakley ave., Chicago, Ill. Mes patarnausime Jums nieko sau neskaitydami.

KLAUSIMAS. — Ar galima gauti šv. Tėvo palaiminimą su visuotiniais Atlaidais mirties valandai?

O. P., Shenandoah, Pa.

ATSAKYMAS. — Taip, galima gauti dvejopu būdu. Kuomet ligonis sunkiai serga, atlikęs išpažintį ir priėmęs šv. Komuniją, gali gauti per kunigo rankas tas malones. Kitokiu laiku kunigas negali teikti tų šv. Tėvo palaiminimų. Antras budas, tai prašyti paties šv. Tėvo tų malonių mirties valandai. Šv. Tėvas teikia prašantiems tas malones; bet kad jas tikrai gavus, reikia būti bemirštant Dievo malonės stovyje, t. y. be mirtingųjų nuodėmių.

KLAUSIMAS. — Ar visose vyskupijose yra vienoda tvarka pasninko klausimu?

J. V., Dayton, Ohio.

ATSAKYMAS. — Bendrieji Bažnyčios įstatymai visame pasaulyje vienodi, bet kai kuriose vyskupijose darbininkams daroma žymus palengvinimai.

KLAUSIMAS. — Ar mano eilės apie Atgailą yra tinkamos?

J. V., Dayton, Ohio.

ATSAKYMAS. — Tamstų eilėms daug ko trūksta: 1) reiškia išmokti taisykliškai rašyti; 2) susipažinti su rašymo eilių reikalavimais ir 3) daugiau poezijos. Mat ir eilėmis rašyti dalykai gali būti tikrai proza, o ne poezija. — Mintys gražios, bet tuo tarpu spauzdinti peranksti,

Amerikos Lietuvių Žinios.

WORCESTER, MASS.

“*Gedemino Kalnas*”. 1916 metuose nupirkta trylika lotų žemės ant aukšto kalno ir duotas vardas “Gedemino Kalnas”, kur dabar pastatyta nauja graži muro Aušros Vartų Bažnyčia.

Parapijos mokykla. Užbaigęs bažnyčios statymo darbus, kun. J. J. Jakaitis pamatė kad Worcesterio lietuviams reikalinga Parapijinė Mokykla. Šį darbą jis gabiai ir sumaningai pradeda.

Šv. Kazimiero Parapijos Mokyklos statyba pradėta 1922 m. Mokykla didelė, trijų aukštų. Ji talpina dvyliką kambarių, kurie moderniniai įrengti. Mokyklos frontas artificialio akmens. Iš tokio pat akmens iškaltas pagražinimas vaizduojantis ažuolo lapų vainiką; viduryje vainiko Lietuvos Vyties ženklas. Virš Vyties ženklo tokio pat akmens Kryžius, kuris skelbia jos katalikišką dvasią. Aplink mokyklą, stora cemento siena ir storų vieių tvora.

Jo Malonybė Vyskupas Thomas M. O'Leary, D. D. pašventino mokyklą, rugpjūčio 31, 1924 m. Jos pastatymui išleista \$154,000. Mokinimas joje prasidėjo 1924 m.

Vienuolynas. Vienuolynas pastatytas 1924 m. Jis trijų aukštų. Kambariai erčvūs su naujaisiais įtaisymais. Iš lauko didelės verandos. Prie Vienuolyno cementiniai takai. Vienuolyno statymui išleista \$27,500.

Dabar čia mokytojauja 13 šv. Kazimiero Vienuolyno seserys-lietuvaitės.

1922 m. nupirkta prie mokyklos žemės už \$6,750. Padidinimui mokyklos kiemo, nupirkta daugiau žemės 1923 m. ir pamokėta dar \$7,163. Prie Vienuolyno dar pripirkta žemės 1924 m. už \$1,043.

Maironio Parkas. Užbaigus statymo

darbus, kun. J. J. Jakaitis aprupino dar Worcesterio lietuvius piknikų arba išvažiavimų vieta prie didelio Quinsigamond ežero, kam duotas vardas “Maironio” Parkas. Parkas nupirktas gegužės mėnesyje, 1923 metais. Už jį pamokėta \$19,000.

Parke buvo vienas didelis dviejų aukštų namas, du vasarnamiai, ledaunė ir šapa. Nupirkus Parką buvo pardavinėjama akcijos (šėrai). Kun. J. J. Jakaitis pats pirminis pirkė akciją. Jo pavyzdį seka daugelis parapijonų ir tokiu būdu įsikuria “Maironio” Parko Bendrovė. Tų pačių metų pabaigoje, šapa perdirbta į patogią salę. Apačioje įrengta gyvenimui namas. Tas darbas lėšavo \$6,600.

1924 metuose išlyginimui ir padabnimui Parko išleista \$1,100. Pagaliaus buvo pastatyti persirengimo namai: vienas vyrams, antras moterims, trečias vaikams. Dabartinė Parko vertė \$40,000.

Darbuotė Politikoje. Kadangi Europos Didysis Karas skaudžiai palietė ir mūsų Tėvynę Lietuvą, tai kun. J. J. Jakaitis, neatsižvelgiant į parapijos didelius darbus, pradeda voliai rūpintis ir mūsų broliais lietuviais nuo karo nukentėjusiais. Jam rūpėjo irgi Lietuvos nepriklausomybės atgavimas. Pradžioje 1915 m., sušaukia visų katalikiškų draugijų atstovus ir suorganizuoja “Tautos Fondo” skyrių ir jį veda per ištisus du metus. Tautos Fondo seime jis liko išrinktas Centro Pirminku. Worcesterio “Tautos Fondas”, jam pasidarbavus, surinko pinigų: viso labo \$31,284.56.

Viršminėtais pinigais buvo šelpiami nuo karo nukentėję mūsų broliai, bet ir aukota Lietuvos nepriklausomybės reikalams. Siandien Worcesterio lietuviai dėjuojasi, kad jų aukos, kun. J. J. Jakaičiui sumaniai vedant reikalus, taip daug patarnavo tautai ir Lietuvai.

Lietuvos Žinios

UTENA. — Sausio 10 d. Utenos "Saulės" gimnazija šventė dešimties metų sukaktuves nuo jos įsikurimo.

Įkurti Utenoje gimnaziją rūpinosi dar 1917 m. a. a. kun. Turauskas, kun. Butvila ir p. Gineitis. Bet tais vokiečių okupacijos laikais šis sumanymas buvo labai sunkiai vykdomas. Vokiečiai kaip įmąnydami lietuvius spaudė. Mokyklos gi buvo labai blogoj būklėje: svarbiausia, kad nebuvo mokytojų. Tačiau buvo išgautas leidimas, bet daug dar truko. Ilgai teko rūpintis, kol surado mokytojus. Pagaliau 1918 m. sausio 10 d. įvyko pirmas Utenos "Saulės" gimnazijos pedagogų posėdis, o kitą dieną prasidėjo pamokos. Iš pradžių buvo tik dvi pirmosios klasės, patalpintos dviejuose namuose. Kitais metais jau buvo daugiau mokytojų ir trečia klasė. Bet pavasarį užplūdo Uteną bolševikai, kurie sumanė ją perimti į valdžios rankas. Rytą, kada mokiniai susirinko pamokoms, direktorius p. Gineitis perskaitė aktą, kad "Saulės" gimnazija uždaroma ir jos vietoj bus valdiška. Tuo kalbama, kaip ir po pamaldų, malda ir "Dievas mūsų Gelbėtojas". Salėje pakyla didžiausias triukšmas: mokytojai ir mokiniai verkia. Pagaliau visi mokiniai išsiskirsto, o gimnazijoje, dabar jau valdiškoj, pasilieka pamokoms tik vienas mokinys.

Gimnazijos direktorius p. Gineitis tardomas neva už mokinių kurstymą, kad neitų į valdišką gimnaziją, bet buvo paleistas ir pabėgo į bolševikų neužimtą Lietuvą.

Matydami bolševikai, kad neprivers mokinių lankyti valdišką gimnaziją, vėl viską paliko, kaip buvo, tik pastatė direktorium savo žmogų. Taip pat pradėjo se nuosius mokytojus šalinti ir į jų vietą pastatyti savuosius. Tuo laiku įvyko mokinių tėvų susirinkimas, kurie prieš toki bolševikų nusistatymą pasipriešino ir atsiėmė savo vaikus iš gimnazijos.

Kitą dieną pamokoms į gimnaziją atėjo tik trys mokiniai. Žinoma, gimnazija buvo uždaryta, nors ir smarkiausiai bolševikai agitavo mokinius, kad eitų į jų gimnaziją. Vėl buvo atidaryta "Saulės" gimnazija jau bolševikams iš Lietuvos išsikrausčius. Ir nuo to laiko iki šiai dienai ji laimingai gyvuoja.

KUN. MARIJONŲ MISIJŲ EILĖ.

Pavasario ir vasaros sezonas.

8) Lowell, Mass., 151 Roger str., pas kun. Jurą nuo bal. 9 d. iki bal. 22 d. Kun. Kulikauskas.

9) Brockton, Mass., 29 Webster str. pas kun. Švagždį nuo bal. 23 d. iki bal. 29 d. Kun. Kulikauskas ir kun. Vaitkevičius.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.